

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010193
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému F. A. stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/75/2017 zo dňa 10.10.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. A., Z.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/75/2017 zo dňa 10.10.2017 bol obžalovaný F. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase približne o 20.00 hod dňa 13.04.2016 v B. v mestskej časti L. Z. V., v rodinnom dome na ulici B. č. XX, odcudzil z voľne položenej kabelky nachádzajúcej sa v kuchyni na stoličke peňaženku, v ktorej sa nachádzala bankomatová karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydaná k účtu poškodenej D. L., vedenému vo V. a.s., so sídlom v B. na ulici F. Z. č. 1, D.: XXXXXXXX a následne s použitím uvedenej karty bez súhlasu poškodenej D. L. vykonal s pomocou PIN kódu nachádzajúceho sa v peňaženke neoprávnené transakcie z bankomatu Q na ulici M. v B. v mestskej časti L. Z. V. v blízkosti O. K. takto: dňa 13.04.2016 v čase 20:21:18 hod vykonal výber hotovosti vo výške 500,- Eur, dňa 13.04.2016 v čase 20:22:26 hod vykonal výber hotovosti vo výške 300,- Eur a dňa 13.04.2016 v čase 20:29:53 hod vykonal výber hotovosti vo výške 100,- Eur, pričom následne sa vrátil do rodinného domu a peňaženku aj s bankomatovou kartou vrátil do kabelky, čím spôsobil poškodenej D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v B., P. X. č. XXXX/X, škodu vo výške 900,- Eur.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej D. L. škodu vo výške 900,- euro.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný F. A.. Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania namieta výrok o treste, ktorý považuje za neprimeraný. Poukazuje na to, že od začiatku vyšetrovania skutok úprimne ľutuje a je pripravený nahradiť spôsobenú škodu. Namieta aj použitie priťažujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. h) Tr. zák., nakoľko je názoru, že túto priťažujúcu okolnosť je možné použiť len v prípade spáchania svoch alebo viacerých skutkov a nie v prípade jedočinného súbehu trestných činov.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý

rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko rozsudok považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný sa pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného bolo zamerané len do výroku o treste s tým, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, nie je možné právne účinne napadnúť výrok o vine odvolaním. Obžalovaný F. A. bol teda rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/75/2017 zo dňa 10.10.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že odcudzil z kabelky bankomatovú kartu, ktorú následne použil na neoprávnený výber hotovosti z bankomatu v celkovej výške 900,- euro.

Krajský súd preskúmal výrok o treste, pričom dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov a súd prvého stupňa výrok o treste aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Pri rozhodovaní o tom aký druh trestu je potrebné obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť, je nutné vychádzať z toho, že obžalovaný je recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti a ktorého doposiaľ nedokázalo napraviť ani opakované ukládanie trestov za spáchané úmyselné trestné činy. Páchanie trestnej činnosti je spôsobom života obžalovaného, ktorý bol vo svojom mladom veku (v čase spáchania skutku mal obžalovaný 22 rokov) už trikrát súdne trestaný a opätovne preukázal, že ukládanie trestu nespojeného s výkonom odňatia slobody nemá na neho žiadny pozitívny vplyv a nedokáže ho viesť k tomu, aby sa prestal dopúšťať úmyselnej trestnej činnosti.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so súdom prvého stupňa, že z hľadiska druhu trestu je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný je recidivistom, ktorý opakovane ignoruje zákazy stanovené Trestným zákonom a z hľadiska ochrany spoločnosti je nevyhnutné opätovné pôsobenie na obžalovaného výkonom trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak súd prvého stupňa správne vychádzal primárne zo závažnosti najprisnejšieho zo zbiehajúcich sa prečinov (§ 219 ods. 1 Tr. zák.), z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom vo výmere 1 rok až 5 rokov. Súd prvého stupňa správne zistil dve priťažujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) ako aj jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal (§ 36 písm. l/ Tr. zák.).

S poukazom na prevahu priťažujúcich okolností okresný súd správne postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 48 mesiacov s tým, že tretina zo 48 mesiacov je 16 mesiacov, ktoré sa pripočítajú k dolnej hranici trestnej sadzby). Po tejto zákonnej úprave je trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí 28 mesiacov (2 roky a 4 mesiace) až 5 rokov.

Odvolací súd vzhľadom na okolnosti prípadu (krádež platobnej karty a jej následne opakované neoprávnené použitie), ako aj na osobu obžalovaného (opätovné spáchanie úmyselného trestného činu)

dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, t.j. pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby je spravodlivé a primerané na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a je pripravený nahradiť spôsobenú škodu, tak ako to namieta v odvolaní, sú už vyjadrené v tej okolnosti, že súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a nie trest odňatia slobody vo vyššej výmere.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal ustálenie priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., tak odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil. Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že sa táto priťažujúca okolnosť uplatní vždy, ak sa páchatel dopustí viacerých (t. j. najmenej dvoch) trestných činov. Je pritom nerozhodné, či k spáchaniu dvoch alebo viacerých trestných činov došlo jedným alebo viacerými skutkami, teda či ide o jednočinný alebo viacčinný súbeh trestných činov.

Súd prvého stupňa postupoval správne aj pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že uložený trest ovplyvní negatívne jeho rodinné pomery, tak krajský súd nevidí žiadny zákonný podklad prečo by mal na tieto skutočnosti prihliadnuť, keď k nim neprihliadol ani sám obžalovaný, keď sa dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu. Napokon tento výrok ani nebol napadnutý odvolaním zo strany obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.